

РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 1768/ 95
від 24 липня 1995 року
про виконання правил щодо пільг у сільському господарстві, передбачених Частиною 3
статті 14 Регламенту Ради (ЄС) № 2100/94 щодо прав на сорт рослин у Спільноті

КОМІСІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СПІЛЬНОТ,

беручи до уваги Договір про заснування Європейської Спільноти,
беручи до уваги Регламент Ради (ЄС) № 2100/94 від 27 липня 1994 року щодо прав на сорт рослин у Спільноті (основний Регламент) ⁽¹⁾ і, зокрема, Частину 3 його статті 14,

Оскільки, Стаття 14 основного Регламенту передбачає обмеження права на сорт рослин у Спільноті з метою зберігання сільськогосподарської продукції (пільги у сільському господарстві);

Оскільки, умови, що приводять в дію це обмеження та охороняють легітимні інтереси селекціонера і фермера, будуть встановлені для виконання правил на основі критеріїв, закладених у Частині 3 статті 14 основного Регламенту;

Оскільки, цей Регламент встановлює ті умови у визначенні, зокрема, зобов'язань фермерів, працівників обробної промисловості та власників, що виникають внаслідок вищезгаданих критеріїв;

Оскільки, ці зобов'язання суттєво стосуються оплати фермерами справедливої винагороди власнику за використання обмеження права, надання інформації, гарантії ідентичності продукції врожаю, що надійшла на переробку і тій, що одержана в результаті переробки, так само, як контролю за відповідністю положень обмеження;

Оскільки, до того ж, визначення „невеликі фермери”, від яких не вимагається оплата винагороди власнику за використання обмеження права, стосується, зокрема, фермерів, які вирощують певні кормові культури і картоплю;

Оскільки, Комісія ретельно контролює на всій території Спільноти результати того, як визначення „невеликі фермери”, закладене в основному Регламенті і, зокрема, стосовно залучення державних резервів та – щодо картоплі – максимальний розмір площі, у цьому Регламенті може впливати на роль винагороди, як визначено у Частині 3 статті 5 цього Регламенту і, якщо потрібно, внести відповідні пропозиції або вжити необхідних заходів з наміром заснування широкого зв'язку у Спільноті стосовно співвідношення між використанням ліцензованого матеріалу, що розмножується, і вирощеним врожаем, що підпадає під обмеження, передбачене Статтею 14 основного Регламенту;

⁽¹⁾ ОJ № L 227, 1. 9. 1994 р., стор.1.

Оскільки, однак, за сучасним законодавством держав-членів ще неможливо оцінити ступінь використання порівнянних обмежень щодо сум, які нараховуються за ліцензовану продукцію матеріалу сортів, що знаходяться під охороною вищезгаданих законодавств держав-членів;

Оскільки, внаслідок цього, Комісія не може належним чином визначити, у межах повноваження, покладеного на законодавчий орган Спільноти за Частиною 3 статті 14 основного Регламенту, рівень справедливої винагороди, яка має бути помітно нижчою суми, нарахованої за ліцензовану продукцію матеріалу, що розмножується;

Оскільки, проте, початковий рівень так само, як система послідовних адаптацій мають бути визначеними якомога швидше, але не пізніше 1 липня 1997 року;

Оскільки, крім того, у цьому Регламенті ставиться за мету встановлення зв'язку між правом на сорт рослин у Спільноті та правами, які походять з положень Статті 14 основного Регламенту, з одного боку, і між дозволом, наданим фермеру та його земельній власності, з іншого боку;

Оскільки, в решті-решт, наслідки невиконання зобов'язань, що витікають з цих положень, мають бути з'ясованими;

Оскільки, Адміністративній Раді надавалися консультації;

Оскільки, положення, передбачені у цьому Регламенті, співпадають з висновком Постійного Комітету з прав на сорт рослин,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ :

ЧАСТИНА 1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Сфера застосування

1. У цьому Регламенті встановлюється виконання правил за умов, що приводять в дію обмеження, передбачене Частиною 1 статті 14 основного Регламенту.

2. Умови застосовуються до прав та їх здійснення, до зобов'язань та їх виконання власником у розумінні Частини 1 статті 13 основного Регламенту так само, як до дозволу та його використання, до зобов'язань та їх виконання фермером у такій мірі, що такі права, дозвіл та зобов'язання витікають з положень Статті 14 основного Регламенту. Вони застосовуються, також, до прав, дозволу та зобов'язань, які походять з положень Частини 3 статті 14 основного Регламенту для інших.

3. Поки інше не обумовлено у цьому Регламенті, деталі, стосовно здійснення прав, використання дозволів або виконання зобов'язань будуть регулюватися законом держави-члена, включаючи міжнародне приватне право, на території якої знаходиться земельна власність фермера і використовується право обмеження.

Стаття 2

Охорона інтересів

1. Умови Статті 1 мають виконуватися як власником, який представляє селекціонера, так і фермером у такий спосіб, щоб забезпечити легітимні інтереси один одного.

2. Легітимні інтереси не вважаються гарантованими, якщо одна або більше з потреб не задовольняються без врахування необхідності збереження прийнятної рівноваги між ними або пропорційності між наміром відповідної умови і реальним її виконанням.

ЧАСТИНА 2

ВЛАСНИК І ФЕРМЕР

Стаття 3

Власник

1. Інші права та зобов'язання власника, які витікають з положень Статті 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті, ніж право на вже пороховану оплату справедливої винагороди (див. Статтю 5), не можуть бути об'єктом передачі іншим. Однак, їх можна включити у права та зобов'язання, що стосуються передачі права на сорт рослин у Спільноті відповідно до положень Статті 23 основного Регламенту.

2. Правами, зазначеними в частині 1, можуть користуватися окремі власники, декілька власників колективно або організація власників, яка заснована у Спільноті, на рівні Спільноти, національному, регіональному чи місцевому рівнях. Організація власників може діяти лише в інтересах своїх членів і тільки тих, хто надав організації відповідний мандат. Вона може діяти через одного чи більшої кількості своїх представників, або через акредитованих нею аудиторів у межах лімітів їхніх відповідних мандатів.

3. Представник власника чи організація власників так само, як акредитований аудитор має:

(а) постійне місце проживання, посаду або організацію на території Спільноти і

(б) бути уповноваженим власником чи організацією у письмовій формі і

(с) надати свідчення про наявність умов, викладених у пунктах (а) та (б), через посилення на відповідну інформацію, опубліковану власниками чи передану власниками організаціям фермерів, або в інший спосіб, та представити, на вимогу, копію письмового дозволу, вказаного у пункті (б), будь-якому фермеру проти якого він здійснює права.

Стаття 4

Фермер

1. Дозвіл та зобов'язання фермера, що витікають з положень Статті 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті, або положеннями, прийнятими на підставі цього Регламенту, не можуть бути об'єктом передачі іншим. Однак, їх можна включити у права та зобов'язання, що стосуються передачі земельної власності фермера щодо сплати справедливої винагороди, про яку йдеться у Статті 5, якщо не

погоджено інше в акті передачі земельної власності. Передача дозволу та зобов'язань набирає чинності у той самий час, коли відбувається передача земельної власності.

2. „Власне володіння” у розумінні Частини 1 статті 14 основного Регламенту вважається будь-якою земельною власністю або її частиною, яку фермер використовує для вирощування рослин як своєю або іншу власність, за яку він відповідає та утримує за власний кошт, зокрема, на правах оренди. Використання земельної власності або її частини з метою використання іншими вважається передачею у значенні частини 1.

3. Особа чи особи, яким належить земельна ділянка як власність, на момент виконання зобов'язання вважаються фермерами, якщо вони не нададуть доказів, що інша особа є фермером, яка і повинна виконувати зобов'язання відповідно до положень частин 1 та 2.

ЧАСТИНА 3

ВИНАГОРОДА

Стаття 5

Рівень винагороди

1. Рівень справедливої винагороди, що сплачується власнику згідно з четвертим абзацом Частини 3 статті 14 основного Регламенту, може сформувати об'єкт контракту між заінтересованими власником та фермером.

2. Коли такий контракт не було укладено або він не застосовується, рівень винагороди буде суттєво нижчим за суму, нараховану за ліцензовану продукцію матеріалу, що розмножується, найнижчої категорії, визначений для офіційної сертифікації того ж самого сорту на тій самій площі.

Якщо у регіоні, де знаходиться земельна власність фермера, не було ліцензованої продукції матеріалу сорту, що розмножується і, якщо на території Спільноти не існує сталого рівня вищезгаданої суми, рівень винагороди буде суттєво нижчим за суму, що, зазвичай, включається з вищезгаданою метою у ціну, за якою матеріал, що розмножується, найнижчої категорії, визначений для офіційної сертифікації того сорту, продається в тому регіоні за умови, що вона не перевищує вищезгаданої суми, нарахованої у регіоні, в якому вирощено матеріал, що розмножується.

3. Рівень винагороди вважається суттєво нижчим у розумінні Частини 3 статті 14 на підставі четвертого абзацу основного Регламенту, як визначено вище у частині 2, якщо він не перевищує рівень, необхідний для встановлення чи стабілізації, як економічний фактор, що визначає ступінь до якого здійснюється використання обмеження, прийнятно збалансованого співвідношення між використанням ліцензованого матеріалу, що розмножується, і посівом відповідних сортів від вирощеного врожаю, які охоплюються правом на сорт рослин у Спільноті. Таке співвідношення вважається прийнятно збалансованим, якщо воно гарантує, що власник отримує, у сукупності, законну компенсацію за використання його сорту.

Стаття 6

Індивідуальні зобов'язання з платежу

1. Без порушення положень частини 2, індивідуальні зобов'язання фермера сплачувати справедливу винагороду настає тоді, коли він реально використовує вирощений врожай з метою розмножування в полі.

Власник може обумовлювати дату та спосіб платежу. Однак, він не може визначати дату платежу раніше, ніж настає дата зобов'язання.

2. Щодо наданого права на сорт рослин у Спільноті, згідно з Статтею 116 основного Регламенту, індивідуальні зобов'язання фермера, якому надане право виконувати положення другого абзацу Частини 4 статті 116 основного Регламенту, настають у разі, якщо він реально використовує вирощений врожай з метою розмножування в полі після 30 червня 2001 року.

Невеликі фермери

1. Площа, на якій вирощуються рослини у розумінні третього абзацу Частини 3 статті 14 основного Регламенту, є площею, що засівається для вирощування та збору врожаю. Зокрема, ліс, постійні пасовиська, закладені на період більше п'яти років та природні луки, як визначено Постійним Комітетом з прав на сорт рослин не вважаються площами, на яких вирощуються рослини.
2. Площі земельної власності фермера, на яких були вирощені рослини, але які є землею державного резерву, на тимчасовій чи постійній основі, у торговому році, що починається з 1 липня та закінчується 30 червня наступного календарного року („торговий рік”), протягом якого має бути сплачена винагорода, вважаються площами, на яких вирощуються рослини, якщо Спільнота чи причетна держава-член надають субсидії або компенсаційні виплати для того державного резерву.
3. Без порушення положень, закладених у першому під-абзаці третього абзацу Частини 3 статті 14 основного Регламенту, невеликі фермери, якщо мова йдеться про інші види рослин (другий під-абзац третього абзацу Частини 3 статті 14 основного Регламенту), вважаються фермерами, які
 - (а) щодо кормових рослин згідно з останнім положенням: незалежно від площі, на якій вони вирощують інші рослини, не вирощують ті кормові рослини протягом не більше п'яти років на площі більшій за площу, що потрібна для одержання 92 тон врожаю зернових,

- (b) щодо картоплі: незалежно від площі, на якій вони вирощують інші рослини, не вирощують картоплю на площі більшій за ту, що потрібна для вирощування 185 тон картоплі.
4. Розрахунок розміру площ, зазначених в частинах 1, 2 і 3, здійснюється для території кожної держави-члена,
 - щодо видів рослин, до яких застосовується Регламент Ради (ЄЕС) № 1765/92 ⁽¹⁾, та щодо інших кормових рослин, ніж ті, що вже підпадають під його положення, відповідно до положень цього Регламенту, та, зокрема, його Статей 3 і 4, або відповідно до положень, прийнятих згідно з цим Регламентом, і
 - щодо картоплі, на основі середнього врожаю на гектар, встановленому у причетній державі-члені, відповідно до наданої статистичної інформації згідно з Регламентом Ради (ЄЕС) № 959/93 ⁽²⁾, стосовно статистичної інформації, яку мають представляти держави-члени про іншу продукцію рослинництва, ніж зернові.
5. Фермер, який претендує на статус „невеликий фермер”, у разі спору, має довести, що вимоги для цієї категорії фермерів виконані. Однак, вимоги для „невеликого виробника” у розумінні Части 1 та 2 статті 8 Регламенту Ради (ЄЕС) № 1765/92 не можуть застосовуватися з цією метою, якщо власник не погодиться на це.

ЧАСТИНА 4

ІНФОРМАЦІЯ

Стаття 8

Інформація, що надається фермером

1. Відповідна інформація, що має надаватися фермером власнику, згідно з шостим абзацом Частини 3 статті 14 основного Регламенту, може сформувати об'єкт контракту між заінтересованими власником та фермером.
2. Коли такий контракт не було укладено або він не застосовується, фермер, без порушення законодавства Спільноти або законодавства держав-членів, на вимогу власника подає йому заяву з відповідною інформацією. Заява має містити наступну інформацію:

- (a) ім'я фермера, місце його проживання та адресу його земельної власності,
- (b) факт того, що фермер використав продукцію матеріалу одного або більшої кількості сортів, які належать власнику, для посіву в полі або на полях його землі,
- (c) якщо фермер використав таку продукцію, кількість продукції матеріалу відповідного сорту або сортів, які були використані фермером згідно з Частиною 1 статті 14 основного Регламенту,
- (d) за таких самих умов, ім'я та адреса особи чи осіб, які надали фермеру послугу з переробки відповідної продукції для посіву,
- (e) якщо інформація, що міститься у пунктах (b), (c) або (d) не підтверджується положеннями Статті 14, кількість використаного ліцензованого матеріалу сортів, що розмножуються, а також ім'я та адреса його постачальника або постачальників, і
- (f) щодо фермера, який виконує положення другого абзацу Частини 4 статті 116 основного Регламенту, чи він вже використав відповідний сорт для потреб, описаних у Частині 1 Статті 14 основного Регламенту без сплати винагороди і, якщо так, то з якого часу.

3. Інформація пунктів (b), (c), (d) та (e) відноситься до поточного торгового року та до одного або більше з трьох попередніх торгових років, за які фермер раніше не надавав відповідної інформації, на вимогу власника, відповідно до положень частин 4 та 5.

Проте, перший торговий рік, до якого відноситься інформація, настає не раніше того року, в якому перша з таких вимог на одержання інформації була зроблена щодо сорту або сортів та причетного фермера, чи, альтернативно, в якому фермер одержав розмножувальний матеріал причетного сорту або сортів, якщо він супроводжувався інформацією, принаймні, про подання заявки на надання права на сорт рослин у Спільноті чи на надання такого права так само, як про можливі умови стосовно використання того розмножувального матеріалу.

Щодо сортів, які підпадають під положення Статті 116 основного Регламенту, та фермерів, уповноважених здійснювати положення другого абзацу Частини 4 статті 116 основного Регламенту, перший торговий рік буде 2001/02.

4. У своїй вимозі власник вказує своє ім'я та адресу, сорт чи сорти щодо яких він зацікавлений в одержанні інформації так само, як посилання на відповідне право або права на сорт рослин у Спільноті.

Якщо фермер того вимагає, вимога має бути у письмовій формі та підтверджувати певне право. Без порушень частини 5, вимога має бути направлена безпосередньо фермеру.

5. Вимога, яка не була відправлена безпосередньо фермеру, вважається такою, що підпадає під положення третього речення частини 4, якщо вона надсилається через такі органи або особи, за їх попередньою згодою, відповідно:

- організації фермерів чи кооперативів, стосовно усіх фермерів, які є членами такої організації або кооперативу, або
- технологічні організації, стосовно усіх фермерів, яким вони надають послуги з переробки відповідного вирощеного врожаю для посіву, у поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з того торгового року, як визначено у частині 3, або
- постачальників ліцензованого матеріалу сортів власника, що розмножуються, стосовно усіх фермерів, яким вони постачили такий розмножувальний матеріал у поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з того торгового року, як визначено у частині 3.

6. За вимогою положень частини 5, визначення окремих фермерів не потребується. Фермери можуть уповноважити організації, кооперативи, технологічні організації або постачальників направляти власнику необхідну інформацію.

Стаття 9

Інформація, що надається технологічною організацією

1. Відповідна інформація, що має надаватися технологічною організацією власнику, згідно з шостим абзацом Частини 3 статті 14 основного Регламенту, може сформулювати об'єкт контракту між заінтересованими власником та технологічною організацією.

2. Коли такий контракт не було укладено або він не застосовується, технологічна організація, без порушення законодавства Спільноти або законодавства держав-членів, на вимогу власника подає йому заяву з відповідною інформацією. Заява має містити наступну інформацію:

(a) назву технологічної організації, місце знаходження та зареєстровану назву і адресу її підприємницької діяльності;

(b) факт того, що вона надала послугу з переробки продукції матеріалу одного або більшої кількості сортів, які належать власнику, якщо сорт або сорти були заявлені або іншим способом відомі технологічній організації;

(c) якщо технологічна організація надала таку послугу, кількість продукції матеріалу відповідного сорту або сортів, яка була перероблена нею для посіву, та загальну кількість після переробки;

(d) дати та місця переробки, вказаної у пункті (c); і

(e) ім'я та адреса особи чи осіб, яким вона надала послугу з переробки, вказаної у пункті (c), і відповідну кількість.

3. Інформація, що міститься у пунктах (b), (c), (d) та (e), відноситься до поточного торгового року та до одного або більше з трьох попередніх торгових років, за які власник ще не висунув вимоги, відповідно до положень частин 4 та 5; Проте, перший торговий рік, до якого відноситься інформація, буде роком, в якому перша з таких вимог була зроблена щодо сорту або сортів та причетної технологічної організації.

4. Положення Частини 4 статті 8 застосовуються з відповідними змінами.

5. Вимога, яка не була відправлена безпосередньо технологічній організації, вважається такою, що підпадає під положення третього речення Частини 4 статті 8, якщо вона надсилається технологічній організації через такі органи або особи, за їх попередньою згодою, відповідно:

- технологічні організації у Спільноті, що засновані у Спільноті, на національному, регіональному або місцевому рівнях, стосовно всіх технологічних організацій, які є членами такої організації або представлені в ній.

- фермери, стосовно всіх технологічних організацій, які надали послуги з переробки відповідного вирощеного врожаю для посіву, у поточному торговому році та у трьох попередніх торгових роках, починаючи з того торгового року, як визначено у частині 3.

6. За вимогою положень частини 5, визначення окремих осіб, які займаються переробкою не потребується. Технологічні організації можуть уповноважити організації або фермерів направляти власнику необхідну інформацію.

Стаття 10

Інформація, що надається власником

1. Відповідна інформація, що має надаватися фермеру власником, згідно з четвертим абзацом Частини 3 статті 14 основного Регламенту, може сформулювати об'єкт контракту між заінтересованими фермером та власником.

2. Коли такий контракт не було укладено або він не застосовується, власник, без порушення законодавства Спільноти або законодавства держав-членів, на вимогу фермера, від якого власник зажадав отримати винагороду, вказану у Статті 5, подає фермеру заяву з відповідною інформацією. Заява має містити наступну інформацію:

- сума, нарахована за ліцензовану продукцію матеріалу сорту, що розмножується, найнижчої категорії, визначеної для офіційної сертифікації того самого сорту у регіоні, в якому знаходиться земельна ділянка фермера, або,
- якщо у регіоні, де знаходиться земельна власність фермера, не було ліцензованої продукції матеріалу сорту, що розмножується і, якщо на території Спільноти не існує однакового рівня вищезгаданої суми, рівень винагороди, який, зазвичай, включається з вищезгаданою метою у ціну, за якою матеріал, що розмножується, найнижчої категорії, визначений для офіційної сертифікації того сорту, продається в тому регіоні, складає таку саму суму, як у регіоні, в якому вирощено матеріал, що розмножується.

Стаття 11

Інформація, що надається офіційними органами

1. Запит надати інформацію з використання матеріалу, що висівався, певних видів або сортів, чи про результати такого використання, яке власник направляє офіційному органу, має бути у письмовій формі. У цьому запиті власник вказує своє ім'я та адресу, сорт або сорти, стосовно яких він хоче отримати інформацію, і в якій саме інформації він зацікавлений. Він має, також, надати докази свого права.

2. Офіційний орган може, без порушень положень Статті 12, відмовити у наданні інформації лише у разі, якщо

- вона не включена у моніторинг сільськогосподарського виробництва, або
- правилами Спільноти чи правилами держав-членів, які контролюють повноваження застосовні до діяльності офіційних органів, не дозволено надавати таку інформацію власникам, або
- офіційний орган на свій розсуд, згідно з законодавством Спільноти або держав-членів, на підставі якого була зібрана інформація, може відмовити у наданні такої інформації, або
- інформація відсутня або її неможливо дістати, або
- така інформація не може бути одержана офіційним органом звичайним шляхом, або
- така інформація стосується конкретного матеріалу, що не належить сортам власника.

Офіційні органи інформують Комісію, у який спосіб вони здійснювали повноваження, вказані у третьому пункті.

3. Надаючи інформацію, офіційний орган не робить преференцій будь-якому з власників. Офіційний орган може надавати інформацію у копіях, що зроблені з документів, які містять додаткову інформацію стосовно матеріалу сортів власника за умови гарантії того, що будь-яка можливість ідентифікувати осіб, захищених положеннями Статті 12, виключена.

4. Якщо офіційний орган приймає рішення відмовити у наданні інформації, він інформує про це власника та вказує причину відмови.

Стаття 12

Захист персональних даних

1. Будь-яка особа, яка надає чи одержує інформацію на підставі положень Статей 8, 9, 10 або 11, підпадає щодо персональних даних під положення законодавства Спільноти або держав-членів про захист особистостей стосовно обробки та вільної передачі персональних даних.

2. Будь-яка особа, яка одержує інформацію на підставі положень Статей 8, 9, 10 або 11, не передає, без попередньої згоди особи, яка надала інформацію, будь-яких відомостей іншій особі і не використовує цю інформацію з будь-якою іншою метою, ніж для здійснення прав на сорт рослин у Спільноті, або для використання дозволу передбаченого Статтею 14 основного Регламенту, відповідно.

ЧАСТИНА 5

ІНШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Стаття 13

Зобов'язання щодо обробки за межами земельної ділянки фермера

1. Без порушення обмежень, що могли встановити держави-члени згідно з другим абзацом Частини 3 статті 14 основного Регламенту, вирощений врожай сорту, на який поширюється право на сорт рослин у Спільноті, не може вивозитися, без попереднього дозволу власника, з земельної ділянки, на якій його вирощено, з метою переробки на посів, якщо фермер не:

№ L 173/20

англ.

Офіційний Журнал Європейської Співдружності

25.7.95 р.

(а) здійснив відповідних заходів для забезпечення ідентичності продукту, поставленого для переробки і одержаного в її результаті; і

(b) переконався, що переробка здійснюється технологічною організацією, яка надає послуги з переробки вирощеного врожаю для посіву і, яка:

- була зареєстрована за законодавством причетної держави-члена, прийнятого на підставі громадського інтересу, або узяла на себе відповідальність перед фермером зареєструвати цю діяльність, наскільки це стосується сортів, охоплених правом на сорт рослин у Спільноті, у компетентному органі, заснованому або призначеному, чи уповноваженому у державі-члені для цієї мети, або офіційним органом чи організацією власників, фермерів або технологічних організацій, для наступного внесення до переліку, встановленого вищезгаданим компетентним органом, і

- узяла на себе зобов'язання перед фермером виконати відповідні заходи для забезпечення ідентичності продукту, наданого фермером для переробки, з тим, що є її результатом.

2. З метою внесення до переліку технологічних організацій, як визначено у частині 1, держави-члени можуть закладати кваліфікаційні вимоги, яким мають відповідати ці організації.

3. Реєстри та переліки, зазначені в частині 1, публікуються і доступні для організацій власників, фермерів та технологічним організаціям, відповідно.

4. Переліки, зазначені в частині 1, будуть опубліковані не пізніше 1 липня 1997 року.

ЧАСТИНА 6

МОНІТОРИНГ, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ВЛАСНИК

Стаття 14

Моніторинг дій фермерів

1. З метою моніторингу власником, відповідно до положень Статті 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті, наскільки це стосується виконання зобов'язань фермером, останній на вимогу власника:

(а) представляє свідчення на підтримку інформації, що міститься у Статті 8, на підставі таких відповідних документів, як рахунки, використані етикетки або будь-які інші докази, згідно з пунктом (а) частини 1 статті 13, що мають відношення до:

- надання послуг з переробки вирощеного врожаю сорту власника для посіву будь-якою третьою особою, або

- щодо пункту (е) частини 1 статті 8, постачання матеріалу, що розмножується, сорту власника, або через показ земельної ділянки або складських приміщень.

(b) наявного чи доступного доказу, про що вказано у Частині 3 статті 4 або у Частині 5 статті 7.

2. Без порушення законодавства Спільноти чи держав-членів, фермери мають зберігати будь-який документ або доказ, вказаний у частині 1, принаймні, протягом часу, визначеного у Частині 3 статті 8 за умови, що супровідна інформація, яка була на використаних етикетках, прикріплених до матеріалу, що розмножується, як вказується у другому пункті частини 3 статті 8, містила і пораду про збереження етикетки стосовно цього матеріалу.

Стаття 15

Моніторинг дій технологічних організацій

1. З метою моніторингу власником, відповідно до положень Статті 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті, наскільки це стосується виконання зобов'язань технологічною організацією, остання, на вимогу власника, представляє свідчення на підтримку інформації, що міститься у Статті 9, на підставі таких відповідних документів, як рахунки, докази, придатні для ідентифікації матеріалу або будь-що інше, згідно з другим абзацом пункту (b) частини 1 статті 13, або зразки переробленого матеріалу, що мають відношення до надання нею послуг фермерам з переробки вирощеного врожаю сорту власника для посіву, або через показ земельної ділянки або складських приміщень.

2. Без порушення законодавства Спільноти чи держав-членів, технологічні організації мають зберігати будь-який документ або доказ, вказаний у частині 1, принаймні, протягом часу, обумовленого у Частині 3 статті 9.

Стаття 16

Спосіб моніторингу

1. Моніторинг здійснюється власником. Він має зробити відповідні заходи для забезпечення допомоги від організацій фермерів, технологічних організацій, кооперативів або інших громадських кіл сільськогосподарської спільноти.

2. Умови, що стосуються методів моніторингу, закладених в угодах між організаціями власників та фермерів, або технологічними організаціями, які створені у Спільноті, на рівні Спільноти, національному, регіональному чи місцевому рівнях, відповідно, будуть використовуватися як керівництва, якщо про ці угоди було повідомлено Комісію у письмову вигляді уповноваженими представниками відповідних організацій і опубліковані в "Official Gazette", що видається Бюро з сортів рослин Спільноти.

ЧАСТИНА 7

ПОРУШЕННЯ ТА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЗОВИ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

Стаття 17

Порушення

Власник може відкликати права на сорт рослини у Спільноті від особи, яка порушує будь-яку з умов або обмежень, що набрали чинності згідно з Статтею 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті.

Стаття 18

Індивідуальні позови цивільного права

1. Проти особи, яка згадується у Статті 17, власником може бути порушена справа про виконання нею зобов'язань згідно з Статтею 14 основного Регламенту, як визначено у цьому Регламенті.
2. Якщо така особа неодноразово і навмисно не виконує свого зобов'язання згідно з четвертим абзацом частини 3 статті 14 основного Регламенту щодо одного чи більшої кількості сортів одного і того ж власника, компенсація власнику будь-яких подальших збитків згідно з Частиною 2 статті 94 основного Регламенту буде покривати, принаймні, загальну суму, нараховану на основі чотириразового розміру середньої суми, призначеної для ліцензованої продукції відповідної кількості матеріалу сортів причетних видів рослин, що розмножуються та охороняються у тому ж регіоні, без шкоди для компенсації будь-яких більших збитків.

ЧАСТИНА 8

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 19

Набрання чинності

Цей Регламент набирає чинності у день його публікації в *Офіційному віснику Європейських Спільнот*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та повинен прямо застосовуватись у всіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 18 липня 1995 року.

За Комісію
Franz FISCHLER
Член Комісії
